

NYHETSREV 1:1998

I. Om ledarskap och näringslivets ansvar

Min käpphäst när det gäller ledarskap är att *man leder som man är*. Att det inte går att komma förbi att det är ens halt som människa, ens personliga mognad, som avgör vilket ledarskap man bedriver. Och mognar gör man inte genom att lära sig några ledarskapsmetoder. Mognad är följden av välförvaltade livserfarenheter. Mognad hör samman med vidsynthet och medkänsla. Mognad vetter mot visdom.

Den ledarutveckling vi behöver i vår tid är därför en ledarutveckling som går på djupet. Men samtidigt är det för många lätt att tro att den bäste ledaren under våra knivskarpa konkurrensförhållanden påminner om Gunnar Adler-Karlssons adrenalinstinne babianhanne. Men detta är ett alldeles felaktigt spår.

Den knivskarpa konkurrensen är bara en sida av saken. Den andra är att näringslivet är på väg in i en tid av fundamental omprövning. Gamla riktmärken och sanningar håller inte längre. Särskilt märkbart är detta på miljöområdet. Den bistra verkligheten är ju att om hela jordens befolkning skulle ha svensk normalstandard så fattas det ett par, tre planeter. Ett nog så bekymmersamt faktum om man säger så.

Därför behöver vi inte fler ledare inom näringslivet med en ensidigt expansiv ekonomi- och teknikinriktning. Utan vi behöver ledare med en ovanlig klarsyn när det gäller näringslivets roll och långsiktiga ansvar. Ledare som inser att näringslivet måste vidga sin ansvarshorisont. Att värnandet av aktieägarnas avkastning är ett för snävt uppdrag.

Mitt sätt att försöka väcka denna insikt är att påminna om att näringslivet redan har ett stort ansvar för hur saker och ting fungerar i vår värld. Näringslivets produktion av varor och tjänster och konsumtionen av samma varor och tjänster är förmodligen den kraft som formar människornas livsvillkor starkast. *Och näringslivet är därför den globala institution som sitter inne med den starkaste förändringskraften till det bättre!*

En vis ledare inom näringslivet tar detta förhållande på fullt och förpliktigande allvar. Och formulerar en inspirerande verksamhetsvision för sitt företag som kretsar kring det överordnade uppdraget att genom en tillräckligt vinstgivande produktion av varor och tjänster se till att det egna företags bidrag till hur världen ser ut och fungerar faktiskt blir bättre. Och glädjande nog finns det ansatser i denna riktning. Så har t.ex. Shell nyligen utarbetat sin första sociala och moraliska årsredovisning under rubriken ”Profits and principles - does there have to be a choice?”

Den vise ledarens adelsmärke är emellertid inte bara hans förmåga att formulera en inspirerande och långsiktigt hållbar vision. Nej den vise ledarens verkliga mästerskap består i hans förmåga att se till att visionen omsätts i praktiken. Och nyckeln till att detta skall lyckas är att den vise ledaren förmår skapa och

upprätthålla en anda som gör det möjligt att vårda den innovationsprocess som visionen inspirerar till.

Och detta är den svåraste av uppgifter. Vi människor är ju tämligen skickliga på att missförstå varann och på basis av dessa missförstånd engagera oss i makt- och prestigestrider. Strider som fryser konflikter, förvränger information och blockerar kreativiteten.

Det är på detta område som ledarens mognad och visdom verkligen sätts på hårda prov. Den vackraste och hållbaraste av visioner kan nämligen snabbt urarta till solkig praktik om inte relationskompetensen inom företaget är tillräckligt hög för att kommunikation skall vara klar, konflikter hanteras kreativt och utan uppkomst av bitterhet och kreativitetsprocessens spänningar och vildhet inte tyglas i förtid av rädsla förklädd till tvingande byråkratiska krav.

Det jag vill ha sagt med dessa resonemang är två saker. För det första att näringslivet kan skapa en lysande framtid för sig själv och mänskligheten om det vidgar sin ansvarshorisont tillräckligt. Och för det andra att behovet av ett vist ledarskap ställer bestämda krav på hur ledarutbildning och ledarutveckling skall bedrivas.

Det som måste komma i tydligt fokus är ledaren som person, hans eller hennes utveckling som människa i vidaste bemärkelse. En ledarutbildning värd namnet måste alltså hjälpa ledarämnena i fråga att bli helare och riktigare som människor. Visa ledare är människor med djup och framsynthet, och med den känsla för helheten som hör samman med en utvecklad medkänsla.

Visst ställer det höga krav att utveckla ledarutbildningar som verkligen hjälper våra ledarämnen en bra bit på vägen mot ett vist ledarskap. Men finns det egentligen någon angelägnare uppgift?

II. Seminarier och föreläsningar

Nya tankar, nya världar

Föreningen CANHELP www.canhelp.nu som enligt sin målsättning bl.a. skall ”sprida kännedom om forskning utifrån en icke-materialistisk och holistisk utgångspunkt” arrangerar detta seminarium 16-18 oktober. Det är öppet för såväl medlemmar som icke-medlemmar.

Bland föreläsarna märks: Elisabet Hermodsson, Bengt Jacobsson, Erland Lagerroth, Eva Moberg och Karl-Erik Edris, vars föreläsning har titeln ”Om världsbildernas och de civilisationsbärande visionernas roll i de historiska processerna.”

Ytterligare information kan fås från:

Anders Sjöberg

tel. 0431 - 16245

e-post anders.sjoberg@mbox301.swipnet.se